L'afició més pacífica

L'altre dia, mirant a la tele un especial sobre l'últim triplet del Barça, amb victòries tan notables contra el PSG, el Manchester City, el Bayern, el Madrid i la Juve, vaig observar les milers d'imatges i vídeos de l'aficicó blaugrana i, un cop més, vaig corroborar allò que he pensat tantes i tantes vegades, que la blaugrana és l'afició més pacífica del món: tant ser val que guanyis tres títols, que siguis el millor d'Europa i que vencis sempre i convencis sovint, amb gols i bon joc; les celebracions són al més pur estil català, amb seny, amb mesura, amb civisme i d'una manera -fins i tot massa - sostinguda i 'light'.

Ens mana la correcció. Ens regna el saber estar. Estem plens d'educació. A vegades penso que, malgrat les banderes, les samarretes i el cant (que no és himne sinó cant), els culés som massa dòcils, massa callats, massa poc eixelebrats i fans ('supporters'). Som massa silenciosos, respectuosos i genuflexos.

Per tot això i per molt més, m'estranya que la UEFA ens hagi castigat. Amb injustícia, nocturnitat, traïdoria i un xic de cinisme (i molt feixisme), només pel fet d'onejar unes banderes que no fan cap mal a ningú i que són democràtiques.

Aquesta és la màgia del Nadal, te n'adones de coses tan rares i absurdes que et corprenen, com per exemple que l'afició més pacífica del món sigui la castigada, multada i perseguida per la UEFA, una entitat que potser no és tan exemplar com nosaltres. Està bé ser tan pacífics, però no ens deixem tòrcer, que som un clam que ningú callarà.

I que el 2016 ens porti més llibertat als estadis.

DANIEL RUIZ-TRILLO és professor de català

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/115305.html

Copyright 2024 Cugat.cat